

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Tertia Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

mæ libertati, supremæ dignitati, inclinatissimæ
in genus humanum propensioni cordis D. N. J.
C. gratias, virtutes, merita, & si quid largitione
divinâ in me est, quod ad ordinem spectat su-
pernaturalem, depono in manus pretiosissimæ
Dei Matris, protestorque me per hanc ipsam
omnia accepisse. Et hæc est æterna contestatio
mea. Fructum impetratorium trado divinæ
misericordiæ (præter cæteras jam factas inten-
tiones aut faciendas) pro existentibus in pec-
cato mortali, & mecum supremam in agone
luctam subituris. Fructum satisfactorium iis
dono animabus in purgatorio, quibus ex mo-
tivo perfectissimo eum applicare possum. De-
nique accipe Domine, quicquid mihi largitus
es. Amorem solùm tui cum gratia tua mihi
da, & dives sum satis. Ità me nudum & expo-
liatum in puro meo puto nihilo coram te statuo.

T E R T I A P A R S.

Protestor autem *primò*, quòd velim vivere
& mori de tempore vitæ tam malè transacto,
innumerisque peccatis meis plenè contritus. *2dò*.
In vera uniceque salvifica fide Romano-Catho-
lica, continuoque fidei, spei ac caritatis exer-
citio. *3tò*. Quòd spem salutis meæ fundem in
his tribus. In finitâ Dei misericordiâ & vulne-
ribus Salvatoris, in gratia vocationis, in affe-
ctu & veneratione, quam sensi erga Mysterium
Immaculatæ Conceptionis B. M. V. *4tò*. Pro-
testor, quòd nunquam consentire velim ullis

Dæmonis in agone tentationibus. Ex tunc pro
 nunc confirmo promissionem Deo in Baptismo
 factam. Abrenuntio mundo, carni; Sathanae
 & adhæreo tibi Christe in tempore & æternitate.
 5to. Quod, si in agone signum vel materiam ab-
 solutionis dare nequeam, nunc pro tunc om-
 ninò id facere desiderem, velinque Sacerdoti
 elevatione v. g. digiti, appensione crucifixi sig-
 num dare contriti cordis, ut adhuc semel me ab-
 solvat. 6to. Quod maturè velim accipere via-
 ticum; & sacrâ muniri unctione. Et humili-
 mè petam; id à Superiore meo; vel in ejus ab-
 sentia; alio mihi sine dilatione cordatè dici.
 Quod si tu supreme rerum arbiter sive per mor-
 tem subitanèam sive ex alio incidente his me Sa-
 cramentis privare vis, fiat sanctissima voluntas
 tua. Sed da gratiam; ut ejus ego per peccata
 & negligentias meas non sim in causa. 7to.
 Protestor, quod, si in lecto moriar; doleam;
 quod non merear; aut non possim amore Jesu
 pro me mortui gladio, recte, igne, aliove diris-
 simo martyrio finire vitam; & adhuc magis do-
 leo, quod non satis intensum de hoc ipso dolo-
 rem sentiam, qui tantus sum peccator. 8to.
 Protestor, quod indulgentias omnes, quas lu-
 crari possum in morbo & articulo mortis, lucra-
 ri velim. 9to. Quod rogem B. V. S. Josephum,
 Angelum Custodem meum, sanctosque Patro-
 nos meos, ut in extremis me animent, defen-
 dant, ad propitium Judicem & cælum perdu-
 cant. Ubi æternas iis pro tanto beneficio re-
 pendam gratias. 10. Protestor, quod libens

acceptem divinæ voluntatis dispositionem circa vitam, corpus, animam, famam. Et sicut reus ad patibulum ductus (si agit gratias pro sententia justè lata, seque ad mortem benè disponit) movet adstantes ad compassionem, precesque pro eo fundendas. Ità ego cervicem Deo offerens, me longiore vitâ indignissimum contentans, agens Deo pro lata in me mortis sententia gratias, in ejus me voluntatem plenissimè resignans, adstantium omnium precibus me commendans, mea ad Deum suspiria precibus & meritis omnium viventium, precibus & meritis omnium Sanctorum, B. V. & D. N. J. C. uniens spero benignum me ac misericordem Judicem habiturum. 11. Protestor petere me per immaculatè conceptam Virginem à misericordissimo JESU, ut ultima S. Eucharistiæ sumptio à me fiat in gratia cum devotione magnâ & fiducia. Ultima cogitatio sit de passione Christi & lacris ejus vulneribus. Ultimum verbum ex corde contrito tum lucro plenariæ Indulgentiæ *Jesus, Maria, Joseph, Jesus.* Et sic, quàm diu mihi præsens sum, totâ mente fixus hæream in corde JESU. 12mò. Protestor, quòd vitam, sanguinem, mortificationes, dolores, incommoda, angustias, & quæcunque mala, quæ unquam passus sum, & ad extrema usque vitæ spiritum patiar, offeram Deo meo præter intentiones cæteras jam tum memoratas pro iis, qui mihi unquam voluerunt malè. Ut ex hoc signo etiam in agone cognoscat esse verè Filius Dei. Oblationes autem meas & contestationes

nes meas facere cupio ex purissimo ac perfectissimo Dei Trini & Unius amore *ex tota latitudine* scilicet omnibus viribus, ex motivis virtutum omnium, omni possibili fervore. *Ex tota longitudine* extendendo me ad omnia & singula momenta vitæ per totam æternitatem, & retractando omne tempus præteritum in obsequio Dei mei non impensum. *Ex tota profunditate* me humiliando juxta mensuram mei nihili, nomine omnis creaturæ Deum laudando, & volendo supplere laudem Dæmonum & damnatorum, quæ ab iis Deo meo negatur, & negligitur in æternum. Demum *ex omni sublimitate* conjungendo laudem, amorem meum amori omnium fidelium viventium in terris; omnium Angelorum & Sanctorum in cælis, conjungendo amorem meum amori & purissimæ intentioni B. M. V. cujus Filius à Salvatore in Cruce pendente proclamatus sum. Conjungendo amorem meum cum sanctissima humanitate Christi, quæ me suorum meritorum fecit hætedem. Denique conjungendo amorem meum cum tua ô Pater æternæ sapientia, quâ genuisti & semper gignis filium, cum mutuo vestro amore, ô Pater & Fili, quo spirastis & semper spiratis Spiritum sanctum. Cum tuis gemitibus inenarrabilibus, ratione quorum amplexus es mutuos inter Patrem & Filium ô sancte Spiritus. Cujus cum Patre & Filio intuitus ac fruitio finis meus ultimus est, & æterna mea, ut spero, felicitas erit. *13tio.* & ultimò protestor Deus ter optime maxime, quòd per mortem meam,
cum

eum patientia resignationem & ex amore tui acceptatam, ultimum & perfectum tibi velim offerre & offeram Sacrificium in recognitionem supremi tui dominii, in gratiarum actionem pro omnibus iisque innumeris gratiis ac beneficiis, & maxime quod haecenus tam benigne me conservaveris, nec in statu hujus illius mortalis peccati mortem immiseris, in satisfactionem denique pro meis peccatis. Ob quæ de nunc ratihabeo decretum tuum de pœna mortis in me lata. Et quia non est pars in corpore meo, quæ ad tui offensam non concurrit. Hinc tecum volo, ut omnes puniantur, & justitiæ tuæ instar Sacrificii satisfaciant. Volo, ut hi oculi, qui toties impura aspexerunt, per quas velut fenestras mors intravit in animam meam, putrescant. Hi infidi vigilantes involvantur tenebris usque ad finem mundi. Volo, ut hæc lingua, quæ toties juravit, detraxit, mendacia, vanas, impudica, scurrilia, imprecatoria, impetiosa &c. verba protulit, à vermibus & serpentibus devoretur. Volo, ut hæc manus, quæ ad impura &c. se extenderunt, sensualitati, vanitati servierunt, ligentur in angusto sepulchri carcere frigore eneclæ usque ad finem sæculi. Volo, ut pedes hi, qui declinaverunt à via recta te derelicto, & ad creaturas cucurrere, irrevocabili ad finem mundi detineantur arresto. Volo, ut hoc cerebrum tot impuris, vanis, invidis, malignis, superbis, stolidis repletum phantasiis ac conceptibus, cum sedes sanæ rationis esse debuisset, penitus exarescat. Volo, ut hoc nequam

cor, quod te ita & toties offendit, tot idola sibi formavit, quot creaturas tibi prætulit, manducetur à viperis, laceretur à serpentibus. Volo, ut hoc templum iniquitatis omninò destruat, & fornax hæc superbiæ, concupiscentiæ carnis & oculorum, & omnis generis sensualitatis extincta maneat, usque dum veneris judicare vivos & mortuos. Tandem volo, ut caro hæc, quam ita perditè amavi, fovi, delicatè habui, & ab aliis amari, foveri, amplexibus stringi, molli-terque haberi volui, quod ad tot peccata propria & aliena, longo etiam post mortem meam tempore fors duratura, ansam præbuit & præbebit: Uno verbo volo, ut caro hæc (quæ non obstantibus tot gratiis, inspirationibus continua sedes carnalis aut nimium sensualis fuit amoris, & per hoc vel cor à te separavit, vel inter creaturas & te divisit, quod tu solus titulo creationis, redemptionis, supremique domini, totum possidere jure irrefragabili voluisti) tanquam projectissima meretrix projiciatur in fimum, omnium proteratur pedibus, putredine penitus consumatur, nec tantum sine omni honore, sed & in summo sit despectu. Hæc omnia volo, quia tu vis, & hæc ego in corpore meo millies promeritus sum. Interim misericordissime Deus post tenebras spero lucem, & gloriosam corporis hujus licet longè indignissimi aliquando resurrectionem. Quando rursus circumdabor pelle meâ, & in carne mea videbo Salvatorem meum, quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt. In-
terim

terim anima mea quid tecum fiet? ecce putrescit quidem corpus, cui unita fuisti, sed à te separatum omnis erit doloris expers licet à vermicibus & putredine ad ossa usque consumptum. O quàm stultè egisti illud tam molliter tractando, ejusque instinctui obsecundando. Illud usque ad extremum judicii diem nil patietur, & tu horrenda, quàm diu Deus voluerit, debbis ideo subire tormenta. De hoc, dum vivis ò homo, seriò cogita, & corpus pœnitentiis afflige. Interim tu mi JESU da gratiam, ut anima mea ante separationem à corpore sit in gratia, adeoque pœnas inferni non sustineat. Pœnas purgatorii & quidem acerbissimas usque ad universalis judicii diem perferre deberet. Sed tu Deus reminiscere misericordiàrum tuarum. Hic ure, hic seca, da gratiam, ut per patientiam in adversis, verum amorem erga inimicos, & redditionem boni pro malo ex animo, cooperationem in salutem animarum tuo pretioso sanguine redemptarum, orationem continuam pro animabus in purgatorio, affectum ac devotionem singularem erga Passionem ac Mortem tuam, & benedictam Matrem tuam immaculatè conceptam Virginem, inordinati omnis affectûs suppressionem, dignam Sacrificii quotidiani incruenti ad Altare oblationem, indulgentiarum denique acquisitionem vel condonentur penitus, vel saltem decurrentur virtute sanguinis tui atroces pœnæ purgatorii.

Plenariæ Indulgentiæ, quas in articulo mortis (tu selige tibi adlubentes) mihi applicari desidero, sunt sequentes.

1mo. Indulgentiæ catecheticæ. 2do. Sodalitatis B. M. V. Annuntiæ item de bona morte vel agonia Christi. 3to. Indulgentiæ datæ cuiusvis in articulo mortis constituto per osculum vel tactum Imaginis Crucifixi, aut affixionem eamundem ad numismata rosario annexum. Quia & ego tempore vitæ Catechista fui, Sodalitatum Præses, & numismata similia Romæ à Pontifice accepi. 4to. Demum Indulgentiæ omnes, quas ego, quo moriar tempore, & quâ Romano-Catholicus, & quâ religiosus, & quâ Societatis JESU membrum lucrari possum, si plenariam unam in agone lucrater indulgentiam, liber essem à purgatorio. Sed quia nil coinquinatum intrat in regnum cælorum, & post Indulgentias etiam acquisitas navi denudè aliquid potest succedere, & ad plenarias Indulgentias lucrandas valdè pura requiritur animi dispositio, & teste Script. homines etiam iusti transire debent quasi per ignem. Salutaris semper metus ratione purgatorii proderit, ut eò magis usque ad extremum halitum purificetur anima. Angor equidem ob horrendas illas pœnas sensus, quas anima ob nimiam erga corpus Indulgentiam sustinere debet. Sed non ita atque ob pœnam damni, quam anima ob perversam voluntatem suam sibi thesaurizavit. Jam ô mi JESU ex puro erga te amore hoc peto, ut, cum nullius indigus tuam tamen gloriam externam quæras, des gratiam ita animæ meæ providendi, ut ea te citò videre & glorificare possit.